

nem systemet, kan kræve fyldestgørelse deri, udelukkende efter denne medlemsstats lovgivning;

(21) artikel 9, stk. 2, må ikke berøre anvendelsen og virkningen af den lovgivning i en medlemsstat, i henhold til hvilken værdipapirerne er udstedt, eller lovgivningen i den medlemsstat, hvor værdipapirerne ellers opbevares (herunder uden begrænsninger lovgivningen om udstedelse af, ejendomsret til eller overdragelse af sådanne værdipapirer eller rettigheder dertil), og må ikke forstås sådan, at der direkte vil kunne kræves fyldestgørelse i enhver sådan sikkerhed, eller at enhver sådan sikkerhed vil kunne anerkendes i en medlemsstat, medmindre det er i overensstemmelse med lovgivningen i den pågældende medlemsstat;

(22) medlemsstaterne bør bestræbe sig på at etablere hensigtsmæssige forbindelser mellem alle værdipapirafviklingssystemer, der er omfattet af dette direktiv, med henblik på størst mulig gennemsigtighed og retssikkerhed i forbindelse med værdipapirtransaktioner;

(23) ovennævnte mål nås bedst ved at vedtage dette direktiv, som ikke går videre, end det er nødvendigt i dette øjemed -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFDELING I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Bestemmelserne i dette direktiv gælder for:

- a) systemer som defineret i artikel 2, litra a), der er underlagt lovgivningen i en medlemsstat, og som opererer i en hvilken som helst valuta, i ecu eller i forskellige valutaer, som det pågældende system omregner indbyrdes
- b) deltagere i et sådant system
- c) sikkerhed, der stilles i forbindelse med:
 - deltagelse i et sådant system, eller
 - transaktioner foretaget af medlemsstaternes centralbanker i deres egenskab af centralbank.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- a) »system«: et formelt arrangement
 - mellem tre eller flere deltagere, hvortil ikke medregnes et eventuelt afregningsfirma, en eventuel central medkontrahent, et eventuelt clearinginstitut eller en eventuel indirekte deltager, med fælles regler og standardiserede ordninger for udførelse af overførselsordrer mellem deltagerne
 - som er underlagt lovgivningen i en medlemsstat valgt af deltagerne, idet deltagerne dog kun kan vælge lovgivningen i en medlemsstat, hvor mindst en af dem har sit hovedkontor, og
 - som, med forbehold af andre, strengere generelle vilkår, der måtte være fastsat i den nationale lovgivning, er betegnet som et system og anmeldt til Kommissionen af den medlemsstat, hvis lovgivning finder anvendelse, efter at den pågældende medlemsstat har sikret sig, at systemets regler er fyldestgørende.

På de i første afsnit anførte vilkår kan en medlemsstat, når den finder, at den systembetingede risiko berettiger dertil, betegne som et system et formelt arrangement, hvis virksomhed består i at udføre overførselsordrer som defineret i litra i), andet led, og som i begrænset omfang udfører ordrer, der vedrører andre finansielle instrumenter.

En medlemsstat kan også i konkrete tilfælde, når den finder, at den systembetingede risiko berettiger dertil, betegne som et system et formelt arrangement mellem to deltagere, hvortil ikke medregnes et eventuelt afregningsfirma, en eventuel central medkontrahent, et eventuelt clearinginstitut eller en eventuel indirekte deltager

- b) »institut«:
 - et kreditinstitut som defineret i artikel 1, første led, i direktiv 77/780/EØF⁽⁵⁾, herunder de institutter, der er opført på listen i nævnte direktivs artikel 2, stk. 2

⁽⁵⁾ Rådets første direktiv 77/780/EØF af 12. december 1977 om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (EFT L 322 af 17. 12. 1977, s. 30). Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/13/EF (EFT L 66 af 16. 3. 1996, s. 15).